

Selskabet eller Foreningen skal derhos til vedkommende Kommune udrede en i Overensstemmelse med nærværende Paragraf beregnet Kommuneskat af Selskabets eller Foreningens Indkomst i den Regnskabsperiode, der er forløbet siden Udløbet af det Regnskabsaar, der er lagt til Grund ved Selskabets sidste Ansættelse til Skat. Har Skatteansættelse ikke fundet Sted, beregnes Skatten paa Grundlag af Indkomsten i det Tidsrum, hvori Selskabet har bestaaet. Bestyrelsens Medlemmer er een for alle og alle for een medansvarlige for Skattens Betaling, dog imod Regres til de enkelte Aktionærer.

§ 17.

Under særskilt Bestyrelse staaende Forretningsafdelinger (Filialer), samt for udenlandske Forsikringsforetagender ethvert af disses Agenturer, for saa vidt de er bemyndigede til at afslutte Retshandeler eller modtage Betaling af skyldige Beløb, betragtes som selvstændige Selskaber, der er skattepligtige til den Kommune, hvorfra Filialen eller Agenturet bestyres. I Tvivlstilfælde afgør Indenrigsministeren endeligt, om en Forretningsafdeling er at betragte som en Filial.

§ 18.

Er det kun i een Kommune her i Landet, et af de i §§ 16—17 ommeldte Selskaber driver Virksomhed eller oppebærer Indtægt, tilfalder hele Skatten denne Kommune.

Drives Virksomhed eller oppebæres Indtægt i mere end een Kommune her i Landet, fordeles Skatten mellem disse efter følgende Regler og kan ikke uden samtlige andelsberettigede Kommuner Samtykke sættes lavere end den højeste Skatteprocent for de paagældende Kommuner (jfr. dog § 16, 1. Stykke).

Den Kommune, hvori Hovedkontoret findes, eller hvor Bestyrelsen har sit Sæde, betragtes som Opholdskommune og faar forlods 10 pCt. af det paalignede Beløb. Dernæst faar de Kommuner, hvorfra Selskabet oppebærer Tiende eller anden Afgift af fast Ejendom, derunder Forpagtningsafgift eller Leje, af den fra disse Indtægtskilder stammende Nettoindtægt vedkommende Kommunes personlige Skatteprocent (jfr. § 8). Resten fordeles imellem samtlige berettigede Kommuner i det Forhold, hvori Nettoindtægten i øvrigt maa anses for at være faldet i dem, hvorved bliver at iagttage, at ved Forsikringsforetagender anses Nettoindtægten for at falde i de enkelte Kommuner i samme Forhold som Bruttoindtægten, at ved andre Foretagender anses som Regel Nettoindtægten for at falde i de enkelte Kommuner i Forhold til Summen af de Lønninger, herunder ogsaa Tantiømer, Arbejdsløn og Overskudsandele, som i det sidst forløbne Regnskabsaar er blevet udbetalt til de ved Virksomheden i hver af de paagældende Kommuner beskæftigede Personer, dog saaledes, at ingen Lønning beregnes med et større Beløb end 2 000 Kr., samt at, hvor ingen af disse Fordelingsregler maatte være anvendelig, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til at fastsætte, i hvilket Forhold Nettoindtægten skal anses for at være faldet i de enkelte Kommuner.

Nettoindtægten af Jernbanedrift anses kun for at falde i de Kommuner, i hvilke der findes Station, Stoppested eller for sig bestaaende Driftsanlæg eller Værksted, og Nettoindtægten af Dampskibsdrift kun i de Kommuner, i hvilke der findes Ekspeditionskontor.

Den i § 16, næstsidste Stykke, omhandlede Angivelse indgives, hvor kun een Kommune er berettiget til Skatten, til denne Kommunes Bestyrelse. Skal Skatten deles mellem flere Kommuner, indsendes Angivelsen til Opholdskommunens Bestyrelse, der foretager Skattens Fordeling mellem Kommunerne. De Kommuner, der anser sig for